

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎210 88 14 922 ☎ 210 88 15 393 ✉info@omed.gr

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎ 2310 517 128 ☎ 2310 517 119

Προς:

- 1. Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος (Ο.Ι.Υ.Ε.),** Ψαρών 2, Πλ. Καραϊσκάκη, 104 37 Αθήνα
- 2. Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείων Αθηνών, Πειραιώς, Αιγαίου και Δωδεκανήσου,** Γεωργίου Γενναδίου 4, 106 78 Αθήνα
- 3. Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείου Θεσσαλονίκης,** Αριστοτέλους 22, 54623 Θεσσαλονίκη
- 4. Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείου Κέρκυρας,** Γιάννη Χρόνη 8, 49100 Κέρκυρα
- 5. Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείου Θράκης,** Χαρ. Τρικούπη 83, 69 100 Κομοτηνή
- 6. Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείου Ιωαννίνων,** Χαρ. Τρικούπη 2, 45444 Ιωάννινα
- 7. Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείου Κρήτης,** Ψαρομηλίγκων 11, Κρήτη (Υπόψη κας Καλιγιαννάκη)
- 8. Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείου Λάρισας,** Βελλή 4, 41 001 Λάρισα
- 9. Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείου Ναυπλίου,** Άργους 13, 21 100 Ναύπλιο
- 10. Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείου Πατρών,** Κανακάρη 101, 26 001 Πάτρα

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

49/2004

Για τους όρους αμοιβής και εργασίας του Προσωπικού των Συμβολαιογραφείων όλης της χώρας

(Πράξη κατάθεσης Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: 35/03-11-2004)

1. Με την υπ' αρ. πρωτ. 059Δ/1-10-2004 αίτησή της, η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος (ΟΙΥΕ), νόμιμα εκπροσωπούμενη, ζήτησε την παροχή υπηρεσιών Διαιτησίας, επειδή αποδέχθηκε την υπ' αριθ. πρωτ. 1901/21-9-2004 Πρόταση Μεσολάβησης, η οποία απορρίφθηκε από τους ενεχόμενους στην παρούσα, (δυνάμει του άρθρου 6, παρ. 1 εδαφ. γ' ν.1876/90, που προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 1 ν.2336/95) εργοδότες -Συμβολαιογραφικούς Συλλόγους όλης της χώρας, ώστε να υπάρξει και για το έτος 2004 συλλογική ρύθμιση εργασίας για τους όρους αμοιβής και εργασίας του πάσης φύσεως προσωπικού, που απασχολείται στα συμβολαιογραφικά γραφεία όλης της χώρας.
2. Σύμφωνα με τα οριζόμενα από το άρθρο 16 του ν.1876/90 και από τον Κανονισμό Καταστάσεως Μεσολαβητών - Διαιτητών, στις 14-10-2004 η Βασιλική ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ επιλέχθηκα για να επιλύσω την ανωτέρω συλλογική διαφορά εργασίας. Εκπρόσωποι της εργοδοτικής πλευράς δεν παρέστησαν στην εν λόγω ανάδειξη, παρ' ότι προσκλήθηκαν εγγράφως, ο δε Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου, με το αρ. πρωτ. 2108/13-10-2004 έγγραφό του, ζήτησε αναβολή, αίτημα το οποίο δεν απεδέχθη η εργατική πλευρά. Κατόπιν αυτού, όπως προκύπτει και από το οικείο Πρακτικό, η ανάδειξή μου έγινε με κλήρωση, με βάση τα προβλεπόμενα από το νόμο και τους Κανονισμούς του ΟΜΕΔ.
3. Στις 19-10-2004 ανέλαβα τα καθήκοντά μου. Για να εξετάσω τις εκατέρωθεν απόψεις και να καταλήξω στην Απόφασή μου, έλαβα υπ' όψιν το με αρ. πρωτ. 2108/13-10-2004 έγγραφο για την απουσία των εκπροσώπων του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών - Πειραιώς - Αιγαίου και Δωδεκανήσου στο εξωτερικό μέχρι τις 24-10-2004 και κάλεσα εγγράφως όλα τα ενεχόμενα μέρη σε κοινή συνάντηση Διαιτησίας, στις 26-10-2004.
4. Στις 26-10-2004 πραγματοποιήθηκε η κοινή συνάντηση Διαιτησίας, στην οποία προσήλθε η νομίμως εξουσιοδοτημένη εκπρόσωπος της εργατικής πλευράς (ΟΙΥΕ), από δε την εργοδοτική πλευρά προσήλθαν μόνον εκπρόσωποι

του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών - Πειραιώς - Αιγαίου και Δωδεκανήσου. Οι λοιποί Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι της χώρας είτε αρνήθηκαν ρητώς να συμμετάσχουν στη διαδικασία της Διαιτησίας, διότι αμφισβητούν τη νομιμότητά της (υπ' αρ. πρωτ. 2109/13-10-2004 Έγγραφο του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείου Λάρισας), είτε σιωπηρώς απείχαν από αυτήν, παρ' ότι προσκλήθηκαν εγγράφως, εγκαίρως και νομίμως να παραστούν για να καταθέσουν τις απόψεις και τα επιχειρήματά τους επί της συγκεκριμένης συλλογικής διαφοράς.

5. Οι παρόντες στην κοινή συνάντηση της 26-10-2004 εκπρόσωποι των μερών, εξέθεσαν τις απόψεις και τα επιχειρήματά τους για την υπό κρίση συλλογική διαφορά, προκειμένου να σταθμίσω κατάλληλα όλα τα δεδομένα και να διαμορφώσω την Απόφασή μου, σύμφωνα με το Νόμο.

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, ΑΦΟΥ:

- ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΑ την αποτυχία των απευθείας διαπραγματεύσεων και της Μεσολάβησης για την κατάρτιση εθνικής κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 13, 14 και 15 του ν.1876/90,
 - ΜΕΛΕΤΗΣΑ όλα τα πορίσματα, έγγραφα, εξουσιοδοτήσεις, στοιχεία και πρακτικά που συγκεντρώθηκαν-και περιέχονται στους οικείους φακέλους-κατά το στάδιο της Μεσολάβησης και της Διαιτησίας και
 - ΕΛΑΒΑ ΥΠ' ΟΨΙΝ τα ακόλουθα:
- α. Την υπ' αριθ. 46/5-2-2004 αίτηση της ΟΙΥΕ προς τον Ο.ΜΕ.Δ., για παροχή υπηρεσιών Μεσολάβησης, στην οποία αίτηση επισυνάπτονται και τα αιτήματα της εργατικής πλευράς για το περιεχόμενο της νέας συλλογικής σύμβασης εργασίας έτους 2004, όπως αυτά περιέχονται στην από 12-1-2004 καταγγελία της προηγούμενης ρύθμισης, της 25/03 Δ.Α, στην οποία υπάγονταν οι εργαζόμενοι στα συμβολαιογραφεία όλης της χώρας.
- β. Τις προηγούμενες όμοιες συλλογικές ρυθμίσεις για το προσωπικό των συμβολαιογραφείων όλης της χώρας και συγκεκριμένα την 25/03 ΔΑ, την 48/02 ΔΑ, την 43/2000 ΔΑ, καθώς και την από 2-8-2000 ΣΣΕ, την από 29-4-1999 ΣΣΕ, την από 13-7-1998 ΣΣΕ και την από 1-11-1996 ΣΣΕ, τις διατάξεις αυτών και, (σε ότι αφορά στις νομικές ενστάσεις του συνόλου της εργοδοτικής πλευράς, όπως αυτές διατυπώθηκαν κατά τη Μεσολάβηση και τη Διαιτησία έτους 2004 και αφορούν κυρίως στην ερμηνεία του άρθρου 12 παρ. 1 ν.2336/1995), τα σκεπτικά των ΔΑ 43/2000 48/2002, 25/2003.

γ. Σε ότι αφορά στη νομιμότητα σύναψης εθνικής κλαδικής ΣΣΕ στον κλάδο των συμβολαιογραφείων και στα γενικότερα νομικά-διαδικαστικά ζητήματα που εξακολουθεί να εγείρει η εργοδοτική πλευρά, αναφορικά με την ερμηνεία του άρθρου 12 παρ. 1 ν.2336/1995, την ικανότητα-αρμοδιότητα της ΟΙΥΕ κ.λπ., έλαβα υπ' όψιν ότι, σύμφωνα και με τα σκεπτικά των προηγούμενων ομοίων ΔΑ:

- οι Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι οι οποίοι κλήθηκαν από την εργατική πλευρά να συμμετάσχουν στις συλλογικές διαπραγματεύσεις για τη σύναψη εθνικής κλαδικής ΣΣΕ και αντιστοίχως στις διαδικασίες της Μεσολάβησης και της Διαιτησίας, προβάλλουν αμφισβητήσεις ως προς τη δυνατότητα να υπογραφεί συλλογική σύμβαση εργασίας αυτού του είδους. Προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι είναι δυνατόν να υπογραφούν μόνο τοπικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας μεταξύ των κατά περιοχές Συμβολαιογραφικών Συλλόγων και των αντιστοίχων συλλόγων υπαλλήλων συμβολαιογραφείων, όπου αυτοί υφίστανται, επομένως αμφισβητείται η εν γένει δυνατότητα να υπογράφεται συλλογική σύμβαση στο κλάδο των συμβολαιογραφείων, και ταυτόχρονα η ικανότητα και αρμοδιότητα της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας να υπογράφει εκ μέρους της εργατικής πλευράς τόσο κλαδική, όσο και τοπική συλλογική σύμβαση εργασίας.
- Η συλλογική σύμβαση την οποία επιδιώκει να υπογράψει η εργατική πλευρά αποτελεί κλαδική και όχι ομοιοεπαγγελματική συλλογική σύμβαση εργασίας και τούτο ανεξάρτητα από το χαρακτηρισμό που συνήθιζαν να της δίδουν κατά το παρελθόν τα μέρη. Τα συμβολαιογραφεία αποτελούν διακεκριμένο κλάδο οικονομικής δραστηριότητας με συγκεκριμένο αντικείμενο εργασιών. Στο πεδίο αυτό είναι δυνατόν να υπογραφούν τόσο τοπικές, όσο και εθνικές συλλογικές συμβάσεις.
- Ως προς τη δυνατότητα σύναψης τοπικών συμβάσεων των συμβολαιογραφείων δεν προκύπτει καμιά αμφισβήτηση. Η σχετική δυνατότητα προκύπτει με σαφήνεια και από το γράμμα και από το πνεύμα του νόμου 2336/1995, ο οποίος αναγνώρισε κατ' εξαίρεση την ικανότητα να υπογράφουν οι συμβολαιογραφικοί σύλλογοι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, παρά το γεγονός ότι δεν αποτελούν εργοδοτικές οργανώσεις, ούτε είναι οι ίδιοι εργοδότες των υπαλλήλων των συμβολαιογραφείων. Εργοδότες είναι τα φυσικά πρόσωπα-μέλη τους.
- Ωστόσο, η εν λόγω αναγνώριση της ικανότητας των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις δεν περιορίζεται αποκλειστικά στο τοπικό επίπεδο. Σκοπός του νόμου ήταν να αναγνωρισθεί η συλλογική διαπραγμάτευση σε ένα πεδίο, όπου προηγουμένως δεν ήταν αυτή δυνατή,

λόγω ακριβώς της απουσίας εργοδοτικών οργανώσεων και της οργάνωσης των εργοδοτών σε υποχρεωτικούς συλλόγους- ΝΠΔΔ. Δεν ήταν όμως σκοπός του να περιορίζεται η συλλογική διαπραγμάτευση σε ένα μόνο επίπεδο, το τοπικό, κατ' αποκλεισμό οποιουδήποτε άλλου, όπως του εθνικού-κλαδικού.

- Περαιτέρω, το άρθρο 12 ν. 2336/1995 δεν απαγορεύει τη σύμπραξη και συμμετοχή στη σύναψη των πιο πάνω ΣΣΕ, των συμβολαιογραφικών συλλόγων όλης της χώρας. Αντίθετη εκδοχή θα περιόριζε ανεπίτρεπτα τη δυνατότητα των εργαζομένων, όσο και των εργοδοτών να ρυθμίζουν ενιαία τους όρους εργασίας των εργαζομένων στα συμβολαιογραφεία.
- Σε κάθε περίπτωση, εάν υπάρχει αμφιβολία σε ζητήματα τα οποία συνδέονται με την εφαρμογή της συνταγματικής αρχής της συλλογικής αυτονομίας (22 παρ. 2 Σ), αυτή θα πρέπει να λύεται κατ' αρχήν υπέρ της δυνατότητας διεξαγωγής συλλογικών διαπραγματεύσεων (in dubio pro libertate) και όχι με πνεύμα αποκλεισμού της. Στη βάση αυτή, δυνατότητα διαπραγμάτευσης υπάρχει και στο εθνικό κλαδικό επίπεδο, προκειμένου να θεσπισθούν ενιαίοι όροι αμοιβής και εργασίας για τους υπαλλήλους των συμβολαιογραφείων όλης της χώρας.
- Άλλωστε οι ίδιοι Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι υπέγραψαν, μαζί με την Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας, συλλογικές συμβάσεις εργασίας σε εθνικό επίπεδο, από το 1996, που τους δόθηκε η δυνατότητα με το ν.2336/95 μέχρι και το έτος 2000, ανεξάρτητα από το εάν υιοθετούσαν τον εσφαλμένο χαρακτηρισμό των συμβάσεων αυτών ως εθνικών ομοιοεπαγγελματικών, χαρακτηρισμό που έχει ήδη αποκρουστεί νομολογιακά.
- Ο ν.1876/1990 δε διακρίνει ως προς τις διαδικασίες επίλυσης διαφορών μεταξύ κατηγοριών συλλογικών συμβάσεων. Δεν υφίστανται συλλογικές διαφορές, οι οποίες να μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συλλογικής σύμβασης εργασίας, αλλά να μην μπορούν να επιλυθούν με τη διαδικασία της Μεσολάβησης και Διαιτησίας του ν.1876/90. Άλλωστε ο νομοθέτης του άρθρου 12 ν.2336/1995 ρητώς ενέταξε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις των συμβολαιογραφείων στο ν.1876/90 (άρθρο 6, παρ. 1 εδαφ. γ), αναφέροντας ρητώς και την αντίστοιχη διαιτητική διαδικασία.
- Η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας νομίμως εκπροσωπεί την εργατική πλευρά, αφού αποτελεί την πλέον αντιπροσωπευτική εργατική συνδικαλιστική οργάνωση στο πεδίο ισχύος της εν λόγω συλλογικής ρυθμίσεως. Η αρμοδιότητα και η ικανότητα αυτής της συνδικαλιστικής οργάνωσης για υπογραφή συλλογικής συμβάσεως κρίνεται με βάση τη

διάταξη του άρθρου 3 παρ. 4 ν.1876/1990 σε συνδυασμό με το άρθρο 6 παρ. 2 και τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 εδαφ. γ ν.1876/1990, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 ν.2336/1995, η οποία διάταξη δεν περιέχει ειδικότερο προσδιορισμό αυτής της ικανότητας, αναφερόμενη γενικώς σε «συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων».

- Η εργοδοτική πλευρά νομίμως εκπροσωπείται από τους κατ' ιδίαν Συμβολαιογραφικούς Συλλόγους και στην υπ' όψιν συλλογική διαφορά, αφού οι Σύλλογοι αυτοί έχουν πλέον ικανότητα για υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας, μεταξύ των οποίων, κατά τα παραπάνω, περιλαμβάνεται και η εθνική κλαδική συλλογική σύμβαση.
- Το γεγονός ότι σε ορισμένους από τους Συλλόγους αυτούς δεν υφίστανται τοπικές συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων στα συμβολαιογραφεία δεν ασκεί επιρροή ως προς την ικανότητα των αντιστοίχων Συμβολαιογραφικών Συλλόγων. Αρκεί το ότι οι υπαγόμενοι στη Διαιτητική Απόφαση εργαζόμενοι αποτελούν μέλη συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι οποίες είναι μέλη της αιτούσας Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας, οπότε και δεσμεύονται από αυτήν.

Τα ανωτέρω έχουν αναγνωρισθεί, για μεν τη νομιμοποίηση-συνταγματικότητα παρέμβασης στην επίλυση των συλλογικών διαφορών εργασίας από τη Διαιτησία του ν.1876/90, από την ΑΠ 25/2004 (Ολομ. Α.Π.), για δε τα λοιπά νομικά-διαδικαστικά θέματα που εξακολουθεί να εγείρει η εργοδοτική πλευρά κατά των προηγούμενων ομοίων Δ.Α του ΟΜΕΔ, από το σκεπτικό και το διατακτικό των δικαστικών Αποφάσεων 53/2004 και 54/2004 Μον. Πρωτ. Πατρών, 754/2003 Εφετ. Κρήτης, 284/6762/152/2002 Μον. Πρωτ. Ηρακλείου, ενώ έχουν απορριφθεί και σχετικές αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων κατά της εφαρμογής προηγούμενων ομοίων Δ.Α (609/27-1-2004 Μον. Πρωτ. Αθήνας).

Με βάση τα παραπάνω, νομίμως φέρεται η υπ' όψιν συλλογική διαφορά προς επίλυση με τη διαδικασία της Διαιτησίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.1876/1990.

- δ. Τους φακέλους Μεσολάβησης και Διαιτησίας των ετών 1999, 2000, 2002, 2003, τα σχετικά υπομνήματα και πρακτικά, τις θέσεις, τις ενστάσεις των μερών κ.α. έγγραφα (Αγωγές, γνωμοδοτήσεις, γνωμοδοτικά σημειώματα, δικαστ. Αποφάσεις) που περιέχονται σε αυτούς.
- ε. Ότι αντικείμενο ρύθμισης των ΣΣΕ και ΔΑ δεν είναι η επίλυση νομικών διαφορών, επίλυση που ανήκει στην αποκλειστική δικαιοδοσία των τακτικών δικαστηρίων, αλλά η επίλυση των διενέξεων μεταξύ των κοινωνικών συνομιλητών σχετικά με

τους όρους αμοιβής και εργασίας που διεκδικεί κάθε πλευρά. Οι διαφορές αυτές έχουν χαρακτηριστεί από τη θεωρία του συλλογικού δικαίου, αποδεκτή και από τα δικαστήρια, ως συλλογικές διαφορές συμφερόντων. Η επίλυση αυτών των διαφορών, αποτελεί αντικείμενο και της παρούσας, κανονιστικού περιεχομένου, Διαιτητικής Απόφασης.

- στ. Τα υλικά του φακέλου της Μεσολάβησης με αρ. πρωτ. 46/5-2-2004, τα πρακτικά, έγγραφα, ενστάσεις και θέσεις των μερών που περιέχονται σε αυτόν.
- ζ. Τη με αριθ. πρωτ. 1901/21-9-2004 Πρόταση Μεσολάβησης του Μεσολαβητή κ. Γεωργίου Κατρούγκαλου, το σκεπτικό και τις προτεινόμενες σε αυτήν διατάξεις για τη νέα εθνική κλαδική ΣΣΕ προσωπικού Συμβολαιογραφείων έτους 2004, ήτοι τη χορήγηση αυξήσεων 4% από 1-1-2004 και επιπλέον 4% από 1-9-2004, καθώς και σημαντική βελτίωση (επέκταση κατά 6 μήνες, σε σχέση με τα σήμερα ισχύοντα, βάσει της 48/02 ΔΑ) του μειωμένου ωραρίου φροντίδας παιδιών.
- η. Ότι, οι Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι Εφετείων Θεσσαλονίκης, Κέρκυρας, Θράκης, Ιωαννίνων, Κρήτης, Λάρισας, Ναυπλίου και Πατρών αρνήθηκαν, ρητώς ή σιωπηρώς, τη διαδικασία της Μεσολάβησης, όπως διαπιστώνεται και στο σκεπτικό της Πρότασης του Μεσολαβητή, ενώ ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου παρίστατο μεν, διατήρησε όμως στο ακέραιο τις πάγιες θέσεις και ενστάσεις του για τη νομιμότητα σύναψης κλαδικής ΣΣΕ εθνικής εμβέλειας. Παρά ταύτα, ο Μεσολαβητής επιχείρησε με την Πρότασή του να παρακάμψει τα νομικά θέματα που ήγειρε η εργοδοτική πλευρά, προκειμένου να προκαλέσει συζήτηση επί της ουσίας των ρυθμίσεων. Βάσει αυτής της συζήτησης, που δυστυχώς δεν κατέληξε σε συμφωνία, διατύπωσε την Πρότασή του, ως ύστατη προσπάθεια συναινετικής επίλυσης της διαφοράς. Είχε δε ο Μεσολαβητής δικαίωμα να υποβάλει την εν λόγω Πρότασή του ακόμα και στα ρητώς αρνούμενα τη Μεσολάβηση μέρη, επειδή κατά την κρίση του διέθετε, λόγω και του ιστορικού της υπ' όψιν συλλογικής διαφοράς, επαρκή στοιχεία και απόψεις των μερών, προκειμένου να διαμορφώσει την Πρότασή του (άρθρο 15 παρ. 4 & 5 ν. 1876/90) και να επιχειρήσει με αυτή συναινετική επίλυση της διαφοράς.
- θ. Τις θέσεις των μερών, όπως αυτές αναπτύχθηκαν στη συνάντηση της 26-10-2004 και καταγράφηκαν στο οικείο Πρακτικό Διαιτησίας.

Ειδικότερα, η εκπρόσωπος της εργατικής πλευράς (ΟΙΥΕ) υποστήριξε ότι:

- Η προσφυγή στη Διαιτησία είναι νόμιμη, αφού (η εργατική πλευρά) αποδέχθηκε την Πρόταση του Μεσολαβητή προκειμένου να υπογραφεί η ΣΣΕ που ζητήθηκε, ενώ αυτή (η Πρόταση) απορρίφθηκε από την εργοδοτική

πλευρά, η πλειοψηφία της οποίας ρητώς αρνήθηκε τη Μεσολάβηση.

- Οι εργαζόμενοι έχουν υποστεί σοβαρή μείωση των αποδοχών τους κατά την τελευταία 4ετία μετά από τη μεθοδευμένη στάση των εργοδοτών να αρνούνται τη διαπραγμάτευση της μεταξύ τους εθνικής κλαδικής ΣΣΕ.
- Με δεδομένο ότι οι Δ.Α. που έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα από το 2000 κινούνται στα πλαίσια και παρακάτω από τα κατώτατα όρια αμοιβής που προβλέπει η ΕΓΣΣΕ, καταδειχνεται ότι υπήρξαν απώλειες εισοδήματος πάνω από 15% που θεωρεί (η εργατική πλευρά) ότι αν όχι ολόκληρη η απώλεια, τουλάχιστον ένα μέρος της πρέπει να αποκατασταθεί (μη υπογραφή ΣΣΕ 2001, κατάργηση κεκτημένων από διατάξεις προηγούμενων ΣΣΕ, χαμηλά ποσοστά αύξησης και μη ικανοποίησης κανενός άλλου αιτήματος των εργαζομένων).
- Κατά τη γνώμη της (εργατικής πλευράς), η αύξηση θα πρέπει να είναι στο επίπεδο του 9%. Ολόκληρη η αύξηση αυτή ζητείται να δοθεί από 1-1-2004, με πλήρη αναδρομικότητα από την 1-1-2004.
- Ζητά να αποκατασταθούν και να τεθούν εκ νέου σε ισχύ οι διατάξεις προηγούμενων ΣΣΕ που καταργήθηκαν με την 48/02 ΔΑ.
- Όσον αφορά σε όλα τα υπόλοιπα αιτήματα που διατυπώνονται στην τελευταία καταγγελία της ΔΑ 25/03, θεωρεί ότι είναι δίκαια και δοκιμασμένα από την καθημερινή εργασιακή πείρα, ζητά δε να ληφθούν υπ' όψιν ως ελάχιστη ενίσχυση των όρων αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων.
- Δηλώνει ότι ουδέποτε συμφώνησε η εργατική πλευρά σε ποσοστά 4% και 3,5%.

Οι παρόντες εκπρόσωποι της εργοδοτικής πλευράς (εκπρόσωποι μόνον του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου) υποστήριξαν ότι:

- Ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου δηλώνει ότι η διαδικασία της Μεσολάβησης και η συνέχισή της στην παρούσα διαδικασία της Διαιτησίας είναι μη νόμιμη και εμμένει στην αρχική νομική του άποψη, ότι με τη διαδικασία αυτή δεν είναι νομικά δυνατόν να υπάρξει οποιοδήποτε είδους ενιαία ρύθμιση για όλους τους συμβολαιογραφικούς Συλλόγους της χώρας και κατά συνέπεια ενιαία ΣΣΕ σε εθνικό επίπεδο.
- Ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου εκπροσωπεί μόνο τα μέλη του και οποιαδήποτε τρέχουσα

ρύθμιση θα αφορά μόνον αυτόν.

- Με δεδομένη την παραπάνω ένσταση, εάν παρά ταύτα η Διαιτητής προβεί στην έκδοση Δ.Α, εμμένει στα έγγραφα που έχει προσκομίσει κατά διαστήματα και τα οποία υποβάλλει εκ νέου, με τη σημείωση ότι οι απώλειες των εισοδημάτων των συμβολαιογράφων τόσο λόγω του πληθωρισμού όσο και της μη αύξησεως των δικαιωμάτων τους και της συρρικνώσεως των εργασιών τους, για τους λόγους που και προφορικά εκτέθηκαν, ανέρχονται στο 65% του εισοδήματός τους περίπου.
 - Η μόνη αύξηση που θα ήταν εφικτό να χορηγήσουν ανέρχεται σε 2% έως 31-8-2004 και επιπλέον 2% από 1-9-2004 και όχι 3,5% και 4% τα αντίστοιχα χρονικά διαστήματα, όπως είχαν συμφωνήσει οι εργαζόμενοι στη Μεσολάβηση.
 - Επί των παρατηρήσεων των εργαζομένων, εφιστάται η προσοχή της Διαιτητού ότι η ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων αφορά στο έτος 2004 και μόνον. Παρ' ότι οι αυξήσεις των εργαζομένων ήσαν με όλες τις Δ.Α. ανώτερες των ΕΓΣΣΕ, αυθαίρετα εντελώς λαμβάνεται ως βάση το έτος 2000, ενώ θα μπορούσε να ληφθεί το έτος 1999.
 - Ως προς το αίτημα της επαναφοράς των διατάξεων, οι οποίες ήσαν παράνομες και καταχρηστικές, των προ της 48/02 ΔΑ ΣΣΕ, τις οποίες επεκαλέσθη η πλευρά των εργαζομένων, θεωρεί (ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου) ότι επ' ουδενί πρέπει να επανέλθουν σε ισχύ. Το ποσοστό αυξήσεων που διεκδικούν οι εργαζόμενοι είναι εξωπραγματικό και πέραν των δυνατοτήτων των συμβολαιογραφείων.
 - Ως προς τα λοιπά θεσμικά αιτήματα, νομίζουν ότι πρέπει να απορριφθούν, σύμφωνα και με το υπόμνημα που ήδη κατετέθη.
- ι. Το με αρ. πρωτ. 2209/26-10-2004 Υπόμνημα κλπ. έγγραφα του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου, που κατετέθη στη Διαιτητή, στο οποίο εκτίθενται οι απόψεις του εν λόγω Συλλόγου για την κατάσταση, τα προβλήματα και τις προοπτικές των συμβολαιογραφείων-μελών του το 2004. Μεταξύ άλλων, προτείνεται η σύναψη διευτούς τοπικής ΣΣΕ, κατ' αναλογία με την ΕΓΣΣΕ, ζητείται δε η περικοπή και άλλων επιδομάτων-θεσμικών ρυθμίσεων για τους εργαζόμενους στα συμβολαιογραφεία.

Ειδικότερα, αμφισβητείται η νομιμότητα και η σκοπιμότητα χορήγησης του επιδόματος χρήσης Η/Υ, εφόσον η χρήση Η/Υ είναι πάγιο στοιχείο της εργασίας

όλων των εργαζόμενων στα συμβολαιογραφεία, καθώς και του επιδόματος εργαζομένων στον ίδιο κλάδο, που θεωρείται παράνομο και μη καταβλητέο, σύμφωνα με νομολογία Α.Π., αφού είναι ταυτόσημο με το επίδομα πολυετίας, ως εκ τούτου δεν είναι νόμιμο να καταβάλλεται δυο φορές.

Τέλος, παρατίθεται συγκριτικός πίνακας επιδομάτων και ζητείται να εξομοιωθεί η ΣΣΕ των εργαζομένων στα συμβολαιογραφεία με τις ρυθμίσεις που ισχύουν για τους εργαζόμενους στα δικηγορικά γραφεία.

Σε σχέση με αυτά πρέπει να σημειωθεί ότι:

- Δεν είναι δυνατή η υιοθέτηση πρότασης για σύναψη τοπικής διετούς ΣΣΕ, όταν η υπό συζήτηση συλλογική διαφορά, που κρίνεται πλέον στο στάδιο της Διαιτησίας και σε εκ του νόμου περιορισμένα χρονικά πλαίσια, είναι, για τους λόγους που ήδη εκτέθηκαν ανωτέρω, εθνικής εμβέλειας, ενώ δεν υφίσταται η απαιτούμενη ρητή συναίνεση των μερών, ούτε στο στάδιο της Μεσολάβησης, ούτε στο στάδιο της Διαιτησίας, για σύναψη διετούς ΣΣΕ σε οποιοδήποτε επίπεδο.
- Είναι γενικά γνωστός και βάσιμος ο ισχυρισμός των εργοδοτικών συλλόγων ότι παρά την άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος, τα μέλη τους υπόκεινται σε (ενιαίους πανελλαδικά) όρους και περιορισμούς του κύκλου εργασιών τους καθώς και των πάγιων τελών-αμοιβών τους, που τίθενται κάθε φορά από το εποπτεύον Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ας σημειωθεί ότι επηρεάζονται και από τις εκάστοτε ρυθμίσεις του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών (αντικειμενικές αξίες ακινήτων, επιπτώσεις στις συναλλαγές/μεταβιβάσεις ακινήτων από τις ρυθμίσεις φορολογίας μεταβίβασης ακινήτων κ.λπ.). Ο γενικός αυτός ισχυρισμός έγινε άπαξ αποδεκτός από τον Διαιτητή της 48/02 ΔΑ, που προέβη στην κατά την κρίση του απαραίτητη διόρθωση του κόστους προγενέστερων ρυθμίσεων και παροχών, σε σχέση με εκείνα που οι συμβολαιογραφικοί σύλλογοι είχαν προσυπογράψει στο παρελθόν. Αυτό όμως δεν σημαίνει, ούτε είθισται κάτι τέτοιο, ότι όλες οι μεταγενέστερες αυτής Δ.Α. υποχρεούνται, άνευ ειδικού και απόλυτα τεκμηριωμένου λόγου ουσίας, να περικόπουν υφιστάμενες ρυθμίσεις και παροχές, πόσο μάλλον εάν αυτές έχουν συναφθεί οικειοθελώς και αυτοβούλως από τα μέρη.
- Από τα δεδομένα των φακέλων Μεσολάβησης και Διαιτησίας δε στοιχειοθετήθηκε η απώλεια εσόδων 65%, την οποία επικαλέστηκε για τα μέλη του ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου κατά τη Διαιτησία, προκειμένου να απορρίψει και επί της ουσίας τα αιτήματα της εργατικής πλευράς.

- Επίσημα δεδομένα για τη διάρθρωση και την εξέλιξη της απασχόλησης, καθώς και για την ανεργία στον κλάδο δεν κατατέθηκαν, ούτε ήσαν άμεσα διαθέσιμα.
- Σε ό,τι αφορά στον κύκλο εργασιών και στα κυμαινόμενα έσοδα των συμβολαιογραφείων, η εξέλιξη των όρων και των δυνατοτήτων δανεισμού των νοικοκυριών για στέγαση (στεγαστικά δάνεια), ο όγκος των κτηματικών συναλλαγών και η εξέλιξη των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων-και όχι τόσο η εξέλιξη των τιμών αγοράς- είναι οι παράμετροι που κατά κύριο λόγο ενδιαφέρουν τον κλάδο των συμβολαιογραφείων. Επίσης, οι πλειστηριασμοί, οι οποίοι έχουν (με πρόσφατο νόμο και ειδικά για τους οφειλότες των Τραπεζών) προσωρινά ανασταλεί από τον Αύγουστο του 2004 μέχρι τις 31.12.2004.
- Είναι γνωστό ότι το επίδομα χρήσης Η/Υ χορηγήθηκε νόμιμα, στους υπαγόμενους στην παρούσα μισθωτούς, με την υπ. αρ. 13715/1991 Κοινή Υπουργική Απόφαση Υπουργών Εθν. Οικονομίας και Εργασίας (ΦΕΚ718/Β/12-9-1994). Η χορήγησή του δεν προσβλήθηκε τότε ως παράνομη, εξακολούθησε μάλιστα να συμπεριλαμβάνεται και στις ρυθμίσεις που τα ίδια τα μέρη συνυπέγραφαν, μέχρι και το 2000. Με μερική δε τροποποίηση του τρόπου υπολογισμού του, που περιόρισε το κόστος του σε σχέση με τις διατάξεις της από 29-4-1999 ΣΣΕ, το εν λόγω επίδομα εξακολουθεί να ισχύει βάσει των διατάξεων των 48/2002 Δ.Α. και 25/03 ΔΑ. Το ότι το επίδομα αυτό χορηγείται στην πράξη σε όλους τους εργαζόμενους στα συμβολαιογραφεία, διότι εκ της φύσης της εργασίας τους όλοι χρησιμοποιούν Η/Υ, δε συνηγορεί απαραίτητα για την κατάργησή του, εφόσον μέρος του επιδόματος αυτού αναπληρώνει τους σχετικά χαμηλότερους βασικούς μισθούς των αντίστοιχων μισθωτών, σε σχέση με τους βασικούς μισθούς των απασχολούμενων σε σχετικώς συγκρίσιμα αντικείμενα, λ.χ. με τους Υπαλλήλους Γραφείου και τους/τις Γραμματείς της ΣΣΕ Υπηρεσιών. Εν τούτοις, εάν τα μέρη στο μέλλον το θελήσουν, θα μπορούσαν να εξετάσουν τις προϋποθέσεις ενσωμάτωσης του επιδόματος αυτού, στους υφιστάμενους βασικούς μισθούς.
- Σύμφωνα με την 27567/75 Απόφαση Υπ. Συντονισμού και Απασχολήσεως, «για τον καθορισμό των βασικών μηνιαίων μισθών των υπαγομένων εις την παρούσα μισθωτών λαμβάνεται υπ' όψιν και η παρ' οιωδήποτε εργοδότη διανυθείσα πραγματική προϋπηρεσία αυτών εις ομότιμα ή συναφή καθήκοντα». Αυτό σημαίνει ότι τα ισχύοντα σήμερα κλιμάκια βασικών μηνιαίων μισθών των υπαγομένων στην παρούσα μισθωτών διαμορφώνονται

με βάση την προϋπηρεσία τους σε ομότιμα ή συναφή καθήκοντα, σε οποιονδήποτε εντός ή εκτός του κλάδου εργοδότη. Η ρύθμιση της από 29.4.1999 ΣΣΕ αφορά στη χορήγηση «επιδόματος πολυετίας» «3,5% επί του μισθολογικού κλιμακίου, στο οποίο ανήκει κάθε εργαζόμενος για κάθε 10 συμπληρωμένα έτη εργασίας στον κλάδο και μέχρι δύο δεκαετίες». Από τη διατύπωση της εν λόγω διάταξης (με ρητή μάλιστα αναφορά στα υφιστάμενα κλιμάκια βασικών μισθών) προκύπτει ότι τα μέρη που την προσυπέγραψαν είχαν ήδη υπ' όψιν την ύπαρξη κλιμάκωσης των βασικών μισθών με βάση τα έτη υπηρεσίας/προϋπηρεσίας σε ομότιμα ή συναφή καθήκοντα σε οποιονδήποτε εργοδότη. Θέλησαν όμως να δώσουν συμπληρωματική προσαύξηση για όσους εργαζόμενους είχαν προϋπηρεσία (επομένως αυξημένη εμπειρία) στο συγκεκριμένο κλάδο των συμβολαιογραφείων. Εξ αυτού δεν προκύπτει ούτε πλήρης επικάλυψη, ούτε, πόσο μάλλον, ταύτιση των δυο επιδομάτων, ώστε να μπορεί να γίνει ευθέως αποδεκτή η νομολογία επί του θέματος και τα όσα αντιστοίχως επικαλείται, αιτούμενος την κατάργηση του εν λόγω επιδόματος, ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου.

- Για να υπάρξει σύγκριση των ρυθμίσεων και του συνόλου των νομίμων αποδοχών που ισχύουν για τους υπό συζήτηση μισθωτούς, με εκείνους άλλων, πιθανολογούμενων ως συναφών κλάδων ή επαγγελμάτων (λ.χ. με τα δικηγορικά γραφεία, όπως αιτείται ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου), θα πρέπει να υπάρχουν πλήρη έγγραφα, μισθολόγια και στοιχεία για τις ισχύουσες ρυθμίσεις, βασικούς μισθούς, επιδόματα και παροχές, διότι η επιλεκτική σύγκριση ορισμένων επιδομάτων δεν οδηγεί σε ασφαλή συμπεράσματα. Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι δυνατόν ούτε εύλογο να αίρεται η αρχή της συλλογικής αυτονομίας με την εισαγωγή αυτοματισμών επιλεκτικής εξομοίωσης, προς τα κάτω ή προς τα πάνω, ισχυουσών συλλογικών ρυθμίσεων με ρυθμίσεις που ισχύουν για άλλους, μη ευθέως συγκρίσιμους, κλάδους ή επαγγέλματα. Πόσο μάλλον που ο κύριος όγκος των πανελλαδικής εμβέλειας μισθολογικών κ.λπ. ρυθμίσεων, συμπεριλαμβανομένων των επιδομάτων που ισχύουν για τον υπό συζήτηση κλάδο των συμβολαιογραφείων, έχουν προσυπογραφεί και από τα ίδια τα εδω ενεχόμενα μέρη.
- Ως προς τη σύγκριση του συνόλου των νομίμων αποδοχών του προσωπικού συμβολαιογραφείων με τις αντίστοιχες αποδοχές του προσωπικού γραφείων της ΣΣΕ Υπηρεσιών, που επικαλείται στο υπόμνημά του ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος Εφετείων Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου, πράγματι υπάρχει διαφορά, ως προς τα συνολικά ελάχιστα νόμιμα, υπέρ των

υπαγομένων στην παρούσα μισθωτών. Η διαφορά αυτή έχει πάντως διαμορφωθεί από προϋπάρχουσες των ΔΑ του ΟΜΕΔ εθνικές ρυθμίσεις (ΚΥΑ, αλλά και ΣΣΕ που οικειοθελώς συνήψαν στο παρελθόν τα μέρη), πιθανώς δε να αντανakλά την αυξημένη ευθύνη, τη μεγαλύτερη ένταση εργασίας και τα πιο απαιτητικά καθήκοντα των εν λόγω μισθωτών (εφόσον υποστηρίζουν τον συμβολαιογράφο σε ένα σημαντικό, απόλυτα διακριτό και υπεύθυνο δημόσιο λειτούργημα), σε σχέση με εκείνα των υπαλλήλων οποιουδήποτε γραφείου ή και των γραμματέων της ΣΣΕ Υπηρεσιών.

- ια. Την κατάσταση και τις προοπτικές της αγοράς ακινήτων σε όλη τη χώρα, με την οποία φαίνεται να είναι άρρηκτα συνδεδεμένος ο κύριος όγκος εργασιών και εσόδων των συμβολαιογραφείων και για την οποία δεν υπάρχουν πλήρη, πανελλαδικά και σαφή δεδομένα, αλλά μόνον ενδείξεις προσωρινής ύφεσης (μείωση αγοραπωλησιών, πτώση/διόρθωση αγοραίων τιμών σε ορισμένες περιοχές της χώρας, ειδικά σε πολύ ακριβές περιοχές και προάστια). Αυτά, σε σύγκριση με τη γενικά διαπιστωμένη έκρηξη τιμών και αγοραπωλησιών της τριετίας 1999-2002.

Οι αναλυτές δεν αποκλείουν την προοπτική μεγάλο μέρος των δυνητικών αγοραστών ακινήτων να επισπεύσει τις κινήσεις του στο αμέσως επόμενο διάστημα, εν όψει σημαντικών φορολογικών αλλαγών (προγραμματιζόμενη, από το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, αύξηση αντικειμενικών αξιών, εξεταζόμενη - αλλά συνεχώς αναβαλλόμενη - επιβολή ΦΠΑ στις οικοδομές κ.λπ.), τις οποίες αξιοποιούν προκαταβολικά οι κατασκευαστές και οι μεσίτες, προκειμένου να τονώσουν τη ζήτηση με εξώθηση των καταναλωτών σε εσπευσμένες αγορές ακινήτων.

Οι αγοραίες τιμές οικοπέδων και γης εξακολουθούν να κινούνται σε υψηλά επίπεδα, ενώ οι αστικές επεκτάσεις (λ.χ. της Αθήνας προς τα Μεσόγεια), η βελτίωση των οδικών και μεταφορικών υποδομών με τα Ολυμπιακά έργα και τα υλοποιούμενα ή προγραμματιζόμενα λοιπά έργα σε όλη τη χώρα, φαίνεται να διανοίγουν προοπτικές περαιτέρω ανάκαμψης της κτηματαγοράς και των συναλλαγών ακινήτων.

Σημαντική ένδειξη για την πορεία της αγοράς (επομένως και των μεταβιβάσεων) ακινήτων αποτελεί και η επί σειρά ετών συνεχιζόμενη «έκρηξη» των στεγαστικών δανείων(+23,1% τον Αύγουστο 2004 έναντι του Αυγούστου 2003), παρ' ότι ο κίνδυνος αναστροφής της πτωτικής τάσης των επιτοκίων είναι ορατός, αλλά όχι σε ακραία επίπεδα. Ο σημαντικότερος κίνδυνος, για το μέλλον, φαίνεται να είναι η εξάντληση των εισοδηματικών περιθωρίων των νοικοκυριών για περαιτέρω δανειακή επιβάρυνση, παράγων που οφείλει να αξιολογηθεί σε συνδυασμό με την

πορεία των ενοικίων και ειδικά με το γεγονός ότι η πτώση των επιτοκίων έχει διαμορφώσει τις δόσεις των στεγαστικών δανείων σε ύψη που δεν απέχουν ιδιαίτερα από τα ζητούμενα ενοίκια για κατοικίες κοντά στα 100 τ.μ.

- ιβ. Την τελική εξέλιξη του πληθωρισμού σε μέσα επίπεδα για το έτος 2003, τις διαθέσιμες εκτιμήσεις για την εξέλιξή του σε μέσα επίπεδα το έτος 2004, καθώς και τις προβλέψεις για την αύξηση του ΑΕΠ και της παραγωγικότητας εργασίας κατά το ίδιο έτος, με βάση το αναθεωρημένο από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών Εθνικό Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης.
- ιγ. Τις αυξήσεις και τις γενικότερες ρυθμίσεις της ΕΓΣΣΕ για τα έτη 2004-2005, οι οποίες αφορούν ειδικώς στα κατώτατα όρια μισθών και ημερομισθίων ανειδίκευτων εργατών και υπαλλήλων σε όλη τη χώρα. Βάσει της ΕΓΣΣΕ προβλέπονται για το έτος 2004 αύξηση 4% από την 1.1.2004 και επιπλέον αύξηση 2% από την 1.9.2004. Οι επιπλέον αυξήσεις των 8 ευρώ το μήνα (+1,35%) και 8,5 ευρώ το μήνα (+1,57%) από την 1.9.2004, αφορούν στους πρωτοδιοριζόμενους ανειδίκευτους εργάτες και υπαλλήλους αντίστοιχα.
- ιδ. Ότι, σύμφωνα με τον πίνακα που ακολουθεί, στο διάστημα 1999-2003 οι αυξήσεις στους βασικούς μισθούς των υπαγομένων στην παρούσα μισθωτών δε φαίνεται να κινήθηκαν σε επίπεδα συνολικά χαμηλότερα των αντίστοιχων αυξήσεων των ΕΓΣΣΕ, με εξαίρεση τη μη χορήγηση του διορθωτικού της ΕΓΣΣΕ (1,1%) κατά το έτος 2002.

ΕΤΟΣ	Αυξήσεις Β.Μ. στις ΣΣΕ Συμβολαιογραφείων	Αυξήσεις ΕΓΣΣΕ (με διορθωτικό)
1999	4% από 1-1-1999	0,4%+1,4%+1,4%=3,2%
2000	2,8%+1,8%=4,6%	0,7%+2%+1,5%=4,2%
2001	— (δεν υπήρξε ρύθμιση)	1,8%+1,5%=3,2%
2002	1.1.2002 3,5% (για το 2001) + 4,3% από 1-7-2002 (για το 2002)	1,1%+2,5%+1,8%=5,4%
2003	4,2% από 1-1-2003	4,2% από 1-1-2003

Για να υπάρξουν, στο ίδιο διάστημα, απώλειες της τάξης του 15% στους πραγματικούς μισθούς, όπως ισχυρίστηκε η εργατική πλευρά, θα πρέπει τουλάχιστον οι αυξήσεις της ΕΓΣΣΕ να οδήγησαν σε μείωση των κατωτάτων νομίμων αποδοχών σε πραγματικούς όρους. Κάτι που δε γίνεται αποδεκτό από την ετήσια Έκθεση για την Απασχόληση του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ (έτους 2004), σελ. 117, σύμφωνα με τα δεδομένα της οποίας, στο διάστημα από το 1999-2003 τα

ελάχιστα κατώτατα αυξήθηκαν, σε πραγματικούς όρους, κατά 0,9% το 1999 +0,97% το 2000, μειώθηκαν κατά -0,09% το 2001, αυξήθηκαν 1,68% το 2002 +1,58% το 2003. Σωρευτικά προκύπτει πραγματική αύξηση 5,04%, η οποία θεωρείται απολύτως εύλογη, ως ελάχιστη συμμετοχή των εργαζομένων στην αύξηση του κατά κεφαλήν ΑΕΠ (εθνικής παραγωγικότητας).

Εάν η εργατική πλευρά δεν υιοθετεί τελείως διαφορετική και πάντως μη εφαρμοζόμενη από τη ΓΣΕΕ και το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ μέθοδο υπολογισμού των πραγματικών απωλειών στις νόμιμες αποδοχές της, οι απώλειες που επικαλείται έχουν μάλλον ταμιακό (καθυστερήσεις αυξήσεων) και όχι ονομαστικό, ούτε βεβαίως σωρευτικό χαρακτήρα, οφείλονται δε, κατά πάσα πιθανότητα:

- αφ' ενός στη σημαντική καθυστέρηση αναπροσαρμογής των νομίμων αποδοχών της σύμβασης για το έτος 2001 (έγινε με την α' δόση της 48/02 ΔΑ, με αναδρομικότητα από 1.1.2002), αλλά και στις καθυστερήσεις πλήρους, άμεσης και ομαλής εφαρμογής της σύμβασης από το 2002 και μετά, λόγω των νομικών αμφισβητήσεων-διαφορών που ήγειραν οι επιμέρους συμβολαιογραφικοί σύλλογοι.
 - αφ' ετέρου στις διορθωτικές ρυθμίσεις της 48/02 ΔΑ, η οποία απέβλεπε στο να ελαφρύνει το εργασιακό κόστος προηγούμενων ρυθμίσεων και ειδικά της από 29-4-1999 ΣΣΕ. Η αμφισβήτηση ρυθμίσεων της εν λόγω ΣΣΕ αποτελεί, κατά τη γνώμη μου, την πραγματική βάση έγερσης των τυπικών ενστάσεων από το σύνολο της εργοδοτικής πλευράς. Η παρέμβαση της 48/02 ΔΑ ήταν δραστική κυρίως ως προς το κόστος, για τους εργοδότες, υφιστάμενων θεσμικών-κοινωνικών παροχών (απαγόρευση απολύσεων, σημαντικός περιορισμός της διάρκειας χορήγησης του μειωμένου ωραρίου μητέρων). Ωστόσο, η 48/02 ΔΑ παρενέβη αισθητά λιγότερο σε ζητήματα νομίμων αποδοχών (στη βάση υπολογισμού του επιδόματος Η/Υ και στο όριο καταβολής, ηλικιακά, του επιδόματος τέκνων), επομένως δεν τεκμηριώνονται, εξ αυτής και μόνο, απώλειες αποδοχών της τάξης του 15% για τους μισθωτούς της παρούσας.
- ιε. Ότι, από όλα τα παραπάνω, από τα πρακτικά και τα υλικά των οικείων φακέλων Μεσολάβησης και Διαιτησίας, από τα επιχειρήματα, αλλά και από τις γενικότερες προτάσεις και αντιπροτάσεις των παρισταμένων μερών κατά τη διαδικασία της Διαιτησίας, καθώς και από το σκεπτικό της Πρότασης του Μεσολαβητή δεν τεκμηριώνεται ότι τα διαλαμβανόμενα στην Πρότασή του ήσαν εφικτά, ή απηχούσαν οιαδήποτε επί της ουσίας συναίνεση, των παρισταμένων έστω μερών, στις διατάξεις που περιέλαβε στην Πρότασή του και ιδίως στο εύρος των προτεινόμενων γενικών αυξήσεων 4% από 1-1-2004 και 4% από 1-9-2004.

Από όλα τα ανωτέρω αντιθέτως προέκυψε ότι συντρέχουν λόγοι τροποποίησης των μισθολογικών και των λοιπών ρυθμίσεων της Πρότασης Μεσολαβητή.

ιστ. Ότι οι διατάξεις των ΕΓΣΣΕ, όπως εκάστοτε ισχύουν, καταλαμβάνουν υποχρεωτικά, ως ελάχιστα δικαιώματα, και τους υπαγόμενους στην παρούσα μισθωτούς, δυνάμει του άρθρου 8 παρ. 1 ν.1876/90.

ιζ. Το άρθρο 8 της από 24-5-2004 ΕΓΣΣΕ (Π.Κ. 16/28-5-2004), με το οποίο ορίζεται ρητώς ότι «η άδεια θηλασμού και φροντίδας παιδιών του άρθρου 9 της ΕΓΣΣΕ του έτους 1993, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, έχει ως αφετηρία τη λήξη της άδειας λοχείας, δηλαδή 9 εβδομάδες μετά τον τοκετό». Με αυτό το δεδομένο, κρίνω απαραίτητη την τροποποίηση και κατά τα λοιπά εύλογη μερική μόνον βελτίωση του άρθρου 6 της 48/2002 ΔΑ, ως εξής:

«Οι μητέρες εργαζόμενες που υπάγονται στις διατάξεις της παρούσας Απόφασης και αποκτούν τέκνο από την έναρξη ισχύος αυτής και μετά, δικαιούνται για χρονικό διάστημα τριάντα ενός (31) μηνών από τη λήξη της άδειας τοκετού, είτε να προσέρχονται αργότερα είτε να αποχωρούν νωρίτερα κατά μία ώρα κάθε εργάσιμη ημέρα. Εναλλακτικά, με συμφωνία του εργοδότη το ημερήσιο ωράριο εργασίας των μητέρων αυτών μπορεί να ορίζεται μειωμένο κατά δύο (2) ώρες ημερησίως για τους πρώτους δώδεκα (12) μήνες από τη λήξη της άδειας τοκετού και κατά μία (1) ώρα για επτά (7) επί πλέον μήνες.

Οι παραπάνω ώρες απουσίας των μητέρων από την εργασία τους θεωρούνται και αμείβονται ως χρόνος πραγματικής εργασίας και δεν πρέπει να προκαλούν δυσμενέστερες συνθήκες στην απασχόληση και στις εργασιακές σχέσεις των μητέρων».

ιη. Τη γενικότερη οικονομική κατάσταση της χώρας, τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων συναφών επαγγελμαμάτων ή κλάδων επιχειρηματικής δραστηριότητας.

ιθ. Ότι η καταγγελία της προηγούμενης ρύθμισης (25/2003 ΔΑ) από την ΟΙΥΕ έγινε στις 12-1-2004 και, εφόσον δεν κατέστη δυνατόν να διαγνωστεί συμφωνία των μερών κατά τη διαδικασία της Μεσολάβησης ή της Διαιτησίας για ισχύ της νέας ρύθμισης από την 1-1-2004, είναι σκόπιμο και νόμιμο (άρθρο 9 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 16 παρ. 3 ν.1876/90 και με την ΑΠ 223/2001) η νέα ρύθμιση να έχει ως αφετηρία την επομένη της καταγγελίας της προϊσχύουσας ρύθμισης, δηλ. τις 13-1-2004.

Για τους λόγους αυτούς,

επιλύοντας τη συλλογική διαφορά εργασίας που δημιουργήθηκε μεταξύ:

- της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας, αφ' ενός,
- των συμβολαιογραφικών Συλλόγων-ΝΠΔΔ όλης της χώρας δηλαδή:
 - α) Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου, β) Θεσσαλονίκης, γ) Κερκύρας,
 - δ) Θράκης, ε) Ιωαννίνων στ) Κρήτης, ζ) Λαρίσης, η) Ναυπλίου και θ) Πατρών,αφ' ετέρου,

και η οποία αφορά στους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού που εργάζεται με σχέση εξαρτημένης εργασίας στα Συμβολαιογραφεία όλης της χώρας,

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΟΥ ΕΧΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

Άρθρο 1

Πεδίο Εφαρμογής

Στις διατάξεις της παρούσας Διαιτητικής Απόφασης υπάγεται το προσωπικό που απασχολείται στα συμβολαιογραφικά γραφεία όλων των συμβολαιογραφικών συλλόγων της Χώρας δηλαδή: α) Αθηνών -Πειραιώς - Αιγαίου και Δωδεκανήσου, β) Θεσσαλονίκης, γ) Κερκύρας, δ) Θράκης, ε) Ιωαννίνων στ) Κρήτης, ζ) Λαρίσης, η) Ναυπλίου και θ) Πατρών και που ανήκει σε πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, αμιγείς ή μικτές, οι οποίες είναι μέλη της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος.

Άρθρο 2

Αυξήσεις Βασικών Μισθών

- 2.1. Οι βασικοί μισθοί των υπαγομένων στην παρούσα μισθωτών, όπως είχαν διαμορφωθεί στις 12-1-2004 με βάση την με αριθμ. 25/2003 ΔΑ, αυξάνονται από 13-1-2004 κατά ποσοστό 4%.
- 2.2. Οι ανωτέρω βασικοί μισθοί, όπως θα έχουν διαμορφωθεί στις 31-8-2004, αυξάνονται περαιτέρω, από την 1-9-2004, κατά ποσοστό 2,5%.
- 2.3. Στις παραπάνω αυξήσεις συμψηφίζονται ποσά που καταβλήθηκαν για την ίδια αιτία οικειοθελώς.

Άρθρο 3

Μειωμένο Ωράριο Μητέρων

Οι μητέρες εργαζόμενες που υπάγονται στις διατάξεις της παρούσας Απόφασης και αποκτούν τέκνο από την κατάθεση της παρούσας στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, δικαιούνται για χρονικό διάστημα τριάντα ενός (31) μηνών από τη λήξη της άδειας τοκετού, είτε να προσέρχονται αργότερα είτε να αποχωρούν νωρίτερα κατά μία ώρα κάθε εργάσιμη ημέρα. Εναλλακτικά, με συμφωνία του

εργοδότη το ημερήσιο ωράριο εργασίας των μητέρων αυτών μπορεί να ορίζεται μειωμένο κατά δύο (2) ώρες ημερησίως για τους πρώτους δώδεκα (12) μήνες από τη λήξη της άδειας τοκετού και κατά μία (1) ώρα για επτά (7) επί πλέον μήνες.

Οι παραπάνω ώρες απουσίας των μητέρων από την εργασία τους θεωρούνται και αμείβονται ως χρόνος πραγματικής εργασίας και δεν πρέπει να προκαλούν δυσμενέστερες συνθήκες στην απασχόληση και στις εργασιακές σχέσεις των μητέρων.

Άρθρο 4

Λοιπές Θεσμικές Διατάξεις των ΕΓΣΣΕ

Όλες οι λοιπές θεσμικές διατάξεις των ΕΓΣΣΕ όπως συμπληρώθηκαν με την από 24-5-2004 ΕΓΣΣΕ, ισχύουν και εφαρμόζονται και για τους μισθωτούς που υπάγονται στην απόφαση αυτή.

Άρθρο 5

Διατήρηση Διατάξεων

Οι διατάξεις των προηγούμενων ΣΣΕ και ΔΑ του κλάδου, πλην αυτών που έχουν ρητώς τροποποιηθεί με την παρούσα Απόφαση ή καταργηθεί με μεταγενέστερες αυτών διατάξεις, εξακολουθούν να ισχύουν ως έχουν.

Άρθρο 6

Ευνοϊκότερες Ρυθμίσεις

Τυχόν καταβαλλόμενες αποδοχές μεγαλύτερες στο σύνολό τους καθώς και ισχυόντες όροι εργασίας ευνοϊκότεροι για τους εργαζομένους από αυτούς που ορίζονται με την Απόφαση αυτή, δε μειώνονται ούτε καταργούνται.

Άρθρο 7

Έναρξη Ισχύος

Η ισχύς της παρούσας Δ.Α. αρχίζει από τις 13 Ιανουαρίου 2004, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά.

Ημερομηνία έκδοσης Διαιτητικής Απόφασης:

Αθήνα, 29 Οκτωβρίου 2004

Η ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ν. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ